

Sygn. akt IX U 50/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. K. (S. K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 grudnia 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony S. K. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 50/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 grudnia 2016r. organ rentowy, na podstawie art. 110 i art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu S. K. (K.) ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250% oraz nie jest wyższy od poprzednio obliczonego. Ustalony bowiem obecnie przez organ rentowy wwpw wyniósł 229,11%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji domagając się jej zmiany i ponowne ustalenie wysokości emerytury zgodnie ze złożonym wnioskiem. Ubezpieczony wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu emerytur i rent na okoliczność ustalenia wysokości przeliczenia i ponownego ustalenia wysokości emerytury.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał nadto w uzasadnieniu decyzji, że za okresy zatrudnienia, za które ubezpieczony nie udokumentował wysokości zarobków, do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, organ rentowy przyjął kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników, tj. za okresy zatrudnienia przed 1969r.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 3 listopada 1984r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu od 11/1983r. do 10/1984, wyniósł 295,05% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 23.02.1985r.

W dniu (...). ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia zaznaczając pkt 3 wniosku. Następnie 28 listopada 2016r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, do którego dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 wystawione przez KWK (...) 13.05.2016r., za lata 1969-1985.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w R.” od 14 października 1958r. do 3 lipca 1966r. kolejno na stanowiskach: od 14.10.1958r. do 02.11.1958r. – robotnika niewykwalifikowanego na powierzchni, od 3.11.1958r. do 31.12.1961r. – robotnika niewykwalifikowanego pod ziemią, od 1.01.1962r. do 31.12.1963r. – młodszego górnika pod ziemią oraz od 1.01.1964r. do 3.07.1966r. – górnika pod ziemią.

Następnie ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) od 5 lipca 1966r. do 23 lutego 1985r. na stanowisku górnika pod ziemią.

W KWK (...) ubezpieczony pracował na oddziale wydobywczym, na wszystkie zmiany. Na każdej z tych zmian w jednakowej ilości. Były dodatki za pracę na II i III zmianie. Pracował też w niedziele, średnio 2 niedziele w miesiącu. Otrzymywał też świadczenia z Karty Górnika. Była też 13-tka, natomiast 14-tka była płacona później. Był uprawniony do deputatu węglowego. Ubezpieczony ożenił się w październiku 1962r. KWK (...) nie była w okresie spornym kopalnią metanową, bądź gazową. Ubezpieczony nie był członkiem drużyny ratowniczej. Otrzymywał również premie w różnej wysokości.

W KWK (...) zatrudniony został na stanowisku górnika przodowego. Miał wyższe stanowisko niż w KWK (...) i wyższą stawkę. Wynagrodzenie ubezpieczonego było liczone według wydobywania. Otrzymywał premie uznaniowe przyznawane przez Dyрекcję. Ubezpieczony pracował na wszystkie zmiany. Pracował też w niedziele, średnio 3 niedziele w miesiącu. KWK (...) w tamtych latach nie była kopalnią metanową lub gazową. Ubezpieczony otrzymywał 13- tkę, świadczenia z Karty Górnika. Otrzymywał także odznaczenia za dobrą pracę.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 25 kwietnia 2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:07:55-00:23:08)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1964 – 1965, 1967-1984, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie

oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek nocny, oraz za drugą zmianę, za pracę niebezpieczną, za przepracowane niedziele.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat, po odtworzeniu zarobków z lat 1959-1968 jest wyższy niż 250% i wynosi 254,94%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent J. C. k. 28-41 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek
o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1959-1968. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się na opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny i za II zmianę oraz wynagrodzenie za niedziele.

Wskazać należy, iż w ocenie Sądu zastrzeżenia organu rentowego w zakresie uwzględnienia dodatku za pracę w nocy, za II zmianę czy za niedziele nie są zasadne, gdy powszechną wiedzą jest, iż faktycznie praca w górnictwie była pracą zmianową, jak również praca wykonywana była średnio 2 niedziele w miesiącu. Natomiast fakt, że biegły przyjął niewłaściwą kwotę ekwiwalentu za węgiel nie wpływa ostatecznie na rozstrzygnięcie Sądu, gdyż wskazywana przez organ rentowy różnica dotyczy bardzo niskich wartości, około 1 zł, co nie spowodowałoby obniżenia wyliczonego wskaźnika do 250% lub niżej.

W ocenie Sąd wyliczone przez biegłego wynagrodzenie ubezpieczonego nie jest z pewnością wygórowane, na co wskazuje chociażby to, że odtworzone wynagrodzenie z lat 1964, 1965, 1967 i 1968, które biegły wybrał do najkorzystniejszych 20 lat, wynoszą o ponad połowę mniej niż wynagrodzenia za kolejne lata – 1969, 1970 i dalej, których wysokość jest niesporna z uwagi na istniejącą dokumentację płacową – zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od(...). (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

SSR. del Renata Stańczak